אמר ליה רבינא לרבא הלכתא מאי? אמר ליה כי קידוש מה קידוש אף על גב דמקדש בצלותא מקדש אכסא אף הבדלה נמי אע"ג דמבדיל בצלותא מבדיל אכסא: ר' אליעזר אומר בהודאה: ר' זירא הוה רכיב חמרא הוה קא שקיל ואזיל ר' חייא בר אבין בתריה אמר ליה ודאי דאמריתו משמיה דר' יוחנן "הלכה כר' אליעזר ביום טוב שחל להיות אחר השבת" אמר ליה [ה] אין *הלכה מכלל דפליגי! ולא פליגי והא פליגי רבנן! אימר דפליגי רבנן בשאר ימות השנה, ביום טוב שחל להיות אחר השבת מי פליגי! והא פליג ר' עקיבא! *אמר כל השנה כולה מי עבדינן כר' עקיבא דהשתא ניקו ונעביד כוותיה! כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כרבי עקיבא דתמני סרי תקון תשסרי לא תקון הכא נמי שב תקון תמני לא תקון! אמר ליה לא! "הלכה" אתמר *אלא מטין אתמר, [ג] *(ו)אתמר ר' יצחק בר אבדימי אמר משום רבינו "הלכה" ואמרי לה "מטין" ר' יוחנן אמר "מודים" ור' חייא בר אבא אמר נראין אמר ר' זירא נקוט דרבי חייא בר אבא בידך *דדייק וגמר שמעתא מפומא דמרה שפיר כרחבא דפומבדיתא [*אמר רחבא *אמר ר' יהודה *הר הבית סטיו כפול היה והיה סטיו לפנים מסטיו] אמר רב יוסף אנא לא האי ידענא ולא האי ידענא אלא מדרב ושמואל ידענא דתקינו לן מרגניתא בבבל "ותודיענו ה' אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי רצונך ותנחילנו זמני ששון וחגי נדבה [ד] ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך, ותתן לנו וכו': *מתני' *האומר *"על קן צפור יגיעו רחמיך, ועל טוב יזכר שמך, "מודים מודים" משתקין אותו: גמ' בשלמא מודים מודים משתקין אותו משום דמיחזי כשתי רשויות, "ועל טוב יזכר שמך" נמי משמע על הטובה ולא על הרעה *ותנן [ה]חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה אלא "על קן צפור יגיעו רחמיך" מ"ט? פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד אמר מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית וחד אמר מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים ואינן אלא גזרות הוא דנחית קמיה דר' חנינא אמר "האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד" המתין לו עד דסיים, כי סיים א"ל "סימתינהו לכולהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי אנן הני תלת דאמרינן אי לאו דאמרינהו משה רבינו באורייתא ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה לא הוינן יכולין למימר להו ואת אמרת כולי האי ואולת? משל למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לו": ואמר *רבי חנינא *"הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שנאמר "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה, אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא והא"ר חנינא משום ר' שמעון בן יוחי אין לו להקב"ה בבית גנזו אלא אוצר של יראת שמים שנאמר "יראת ה' היא אוצרו"? אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא דאמר ר' חנינא משל לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול ויש לו, דומה עליו ככלי קטן, קטן ואין לו, דומה עליו ככלי גדול: מודים מודים משתקין אותו: אמר ר' *זירא "כל האומר "שמע שמע" כאומר "מודים מודים" דמי מיתיבי "הקורא את שמע וכופלה הרי זה מגונה" מגונה הוא דהוי שתוקי לא משתקינן ליה! לא קשיא הא דאמר מילתא מילתא ותני לה, והא דאמר פסוקא פסוקא ותני ליה, אמר ליה רב פפא לאביי ודילמא מעיקרא לא כוון דעתיה ולבסוף כוון דעתיה? אמר ליה חברותא

הלכתא מאי. המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס או לא: ביום עוב שחל להיות אחר השבת. שאין מתפללין אחה חונן: ה"ג הלכה מכלל דפליגי והא פליגי רבנן אימר דפליגי רבנן בשאר ימות השנה, כי"ש שחל להיות אחר השבת מי פליגי, והא פליג ר"ע? אמר כל השנה מי עבדינן כר"ע דהשתא נעביד כוותיה. דאלמרי למימר הלכה כר"ע: הלכה. מ"ד אלכא דרשין לה בפרקין ומ"ד אמרא מדרש לא דרשין ברבים אבל אורויי מורין ליחיד לעשות כר"ע בי"ט שחל להיות בת' בשבת ומ"ד עבדא אמי לא מורין ואי עביד לא מהדרין עובדא: מודים. חכמים לר"ח בי"ט שחל להיות אחר השבת: נקוט דר' חייא בר אבא בידך. שהוא מדקדק בלשון רבו וקונה בו סימנים שלא יתחלף לו גרלין במטין או במודים: ברחבא. שהיה מדקדק בלשון רבו ואומר "סטיו כפול היה" ואע"פ שבלשון משנה קורהו אלטבא — בפסחים ובסוכה "על גב האלטבא" הוא דקדק בלשון רבו ולא אמר אלטבא כפולה היתה. יש פותרין הא דרחבא מדלמר ר' יהודה דדייק ספיקי דרבוותיה אי מדרבי יהודה אי מדרב יהודה וקשיא לי בגוה מוכא חדא דרחבא לא ראה רבי יהודה מימיו לא רבי יהודה ברבי אלעאי ולא ר' יהודה *כשיאה ועוד כולהו אמוראי במערבא דייקו לומר דבר בשם אומרו ועוד ליכא למימר מהא, דדייק ליטא דשמעתא אלא ספיקי דרבוותא: סטיו כפול. אלטבאות זו לפניה מזו בסיקף עגול ליטב שם: לא אלי ידענא כו'. לא גרלין ולא מודים ולא מטין: ותודיענו. לומר

אמר ליה רבינא לרבא הלכתא מאי? אמר ליה כי קידוש מה קידוש אף על גב דמקדש בצלותא מקדש אכסא אף הבדלה נמי אע"ג דמבדיל בצלותא מבדיל אכסא: ר' אליעזר אומר בהודאה: ר' זירא הוה רכיב חמרא הוה קא שקיל ואזיל ר' חייא בר אבין בתריה אמר ליה ודאי דאמריתו משמיה דר' יוחנן "הלכה כר' אליעזר ביום טוב שחל להיות אחר השבת" אמר ליה [ה] אין *הלכה מכלל דפליגי! ולא פליגי והא פליגי רבנן! אימר דפליגי רבנן בשאר ימות השנה, ביום טוב שחל להיות אחר השבת מי פליגי! והא פליג ר' עקיבא! *אמר כל השנה כולה מי עבדינן כר' עקיבא דהשתא ניקו ונעביד כוותיה! כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כרבי עקיבא דתמני סרי תקון תשסרי לא תקון הכא נמי שב תקון תמני לא תקון! אמר ליה לא! "הלכה" אתמר *אלא מטין אתמר, [ג] *(ו)אתמר ר' יצחק בר אבדימי אמר משום רבינו "הלכה" ואמרי לה "מטין" ר' יוחנן אמר "מודים" ור' חייא בר אבא אמר נראין אמר ר' זירא נקוט דרבי חייא בר אבא בידך *דדייק וגמר שמעתא מפומא דמרה שפיר כרחבא דפומבדיתא [*אמר רחבא *אמר ר' יהודה *הר הבית סטיו כפול היה והיה סטיו לפנים מסטיו] אמר רב יוסף אנא לא האי ידענא ולא האי ידענא אלא מדרב ושמואל ידענא דתקינו לן מרגניתא בבבל "ותודיענו ה' אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי רצונך ותנחילנו זמני ששון וחגי נדבה [ד] ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך, ותתן לנו וכו': *מתני' *האומר *"על קן צפור יגיעו רחמיך, ועל טוב יזכר שמך, "מודים מודים" משתקין אותו: גמ' בשלמא מודים מודים משתקין אותו משום דמיחזי כשתי רשויות, "ועל טוב יזכר שמך" נמי משמע על הטובה ולא על הרעה *ותנן [ה]חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה אלא "על קן צפור יגיעו רחמיך" מ"ט? פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד אמר מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית וחד אמר מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים ואינן אלא גזרות הוא דנחית קמיה דר' חנינא אמר "האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד" המתין לו עד דסיים, כי סיים א"ל "סימתינהו לכולהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי אנן הני תלת דאמרינן אי לאו דאמרינהו משה רבינו באורייתא ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה לא הוינן יכולין למימר להו ואת אמרת כולי האי ואולת? משל למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לו": ואמר *רבי חנינא *"הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שנאמר "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה, אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא והא"ר חנינא משום ר' שמעון בן יוחי אין לו להקב"ה בבית גנזו אלא אוצר של יראת שמים שנאמר "יראת ה' היא אוצרו"? אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא דאמר ר' חנינא משל לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול ויש לו, דומה עליו ככלי קטן, קטן ואין לו, דומה עליו ככלי גדול: מודים מודים משתקין אותו: אמר ר' *זירא "כל האומר "שמע שמע" כאומר "מודים מודים" דמי מיתיבי "הקורא את שמע וכופלה הרי זה מגונה" מגונה הוא דהוי שתוקי לא משתקינן ליה! לא קשיא הא דאמר מילתא מילתא ותני לה, והא דאמר פסוקא פסוקא ותני ליה, אמר ליה רב פפא לאביי ודילמא מעיקרא לא כוון דעתיה ולבסוף כוון דעתיה? אמר ליה חברותא

נמי מלא מטין אתמר. עיין תשובת דבר שמואל (סימן קיד): במתני' האומר על קן צפור. מ' זוסי"ק מ' אמור על פסוק אדם וכבמה מושיע מ'. ובמערכת כבה פרשת כי תצא (מ"ו):

גליון הש"ס